

Studentenkamerplanten *Folia 28* 10.4.09

Over het genot van huisdieren hadden we het al een vorige keer. Maar nu de lente eindelijk schoorvoetend Nederland betreedt, en de iepen aan de grachten – of wat daarvan over is – beginnen uit te lopen, kunnen we die andere, stille huisgenoten niet over het hoofd zien. Geen studentenkamer of er staat wel een plant. Een met treurige bladloze *Ficus benjamina* (of *F. benjamina* – ja, lieve redactie, dit moet met een hoofdletter gevolgd door een kleine letter en altijd cursief), een vergeelde geranium die de winter op het aanrecht heeft overleefd, een papyrus drijvend in een emmer bruin drab, een verkreukelde varen op de rand van het bad. En dan heb ik het niet over die keurige, niet van namaak te onderscheiden en maandenlang bloeiende roze orchideeën. Kamerplanten zijn er meestal om niet gezien te worden, of doordat ze zo groot worden als een meubelstuk, model kamerlinde, of doordat ze wegwijnen bovenop de boekenkast. Eens in de zoveel tijd komt er wel een nieuwe huisgenoot met groene vingers, of een biologiestudent die geen weerstand kan bieden aan het experiment en zijn planten ziet als voedingsbodem voor schimmels, in plaats van als doel op zichzelf.

Het lot van de kamerplant is hard, maar de studentenkamerplant is gehard. Laten we eerlijk zijn, het uitgangsmateriaal (lees: de vaderlandse kweektechniek) is uitstekend. De gemiddelde plant kan dus een stootje hebben en je moet als student wel erg veel gekkigheid uithalen om je planten dood te krijgen, zeker nu de mogelijkheid van nicotinevergiftiging steeds meer *not done* is. Totale droogte of volledige overstroming helpt, maar bieden geen garantie, omdat er altijd wel weer een teerhartige bezoeker is (plantenredders zijn altijd vrouwen) die zich moet manifesteren door de plant eens lekker een badje te geven of te verpotten. Weg experiment. Blijft over de enige, definitieve manier om van planten af te komen: ze op te eten.

Dat laatste biedt in het licht van de crisis een heel nieuw perspectief. Waarom zouden we het telen van groenten en fruit in potten niet meer aanmoedigen? Worteltjes van eigen aanrecht, klaar om te worden geogst, aardbeitjes uit de zonovergoten dakgoot, aubergines in plaats van bruidssluiers bij de voordeur? Het kan allemaal. Theoretisch. Er zijn wel wat beren op de weg, in de vorm van slakken en ander ongedierte, en huisdieren. Zaaizaad voor studenten als onderdeel van de basisbeurs in het crisisplan!

Louise O. Fresco is universiteitshoogleraar duurzame ontwikkeling.